

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

osculo traditus est Articulus XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Pax versa in
solo Deo
eugredia.
Ivan. 16.

formem cum ipius voluntate. Idcirco vigilandū est semper, tētatio semper expectanda, semper pugnandum contra peccata, semper toleranda aduersa quia etiā vna recedit tentatio, immediatē sequitur alia. Aliam pacem non habemus, nisi in Deo: quia sicut ante dixi, imo ego non dixi, sed iniciaui, quod Christus dixit discipulis in eona: in mundo præssuram habebitis, sed pacem habeatis in me. Si pax esset non sentire aduersa, nullas pati contumelias, inimicitias, &c. tunc nullus sanctorum, nec Christus pacem habuisset. Sed et ita. Quomodo est tunc? Sicut iam dixi, ut pacem habeamus cum Deo, & in Deo in corde nostro, in voluntate nostra, & foris patienter sustineamus aduersa & non solum foris, sed etiam intus timores, tentationes, pugnas, quibus repugnandum est.

IESVS OSCULO TRADITUS EST.

Articulus XV.

Matth. 16.
Marcii 14.
Lucas 22.
Osculo Iesu
solitum
recipere dif-
cipulos re-
deantes.

Matth. 9.
Marcii 1.
Lucas 3, 6 in.

Matth. 16.
Lucas 12.

Charitate
quanta Chri-
stus vius est
erga iudans
proditorum.

Inimicos di-
ligendie ex-
emplum perma-
gnificum in
Christo.

CVM Iesus inimicis suis, ut prædixi, licentiam se capendi dedisset, das confessum accedit ad Iesum dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Dominus Iesus pro consuetudine habuit venientes ad se discipulos dum abfuerant osculo recipere. Ceterum videte hunc nequam quamta infidelitate obsecratus fuerat, quo crudidit Dominum latere suam nequitiam. Veniebat enim cum armatis, & præcedens ad Dominum, osculabatur eum exhibens falsum signum pacis & charitatis, quām si ipse nihil malū habere in corde, nec pertineret ad turbam armatam, sed casualiter sic ante hunc conuenissent, & hac simulatione putabat se illudere Domino, & cipere illum, ut non posset dolum eius & malitiam aduertere. Oh quare meminit, quoties Dominus Iesus cogitatione cordiū Iudeis, Scribis & Pharisæis manifestauit: quod ipse est inspecto cordium, & nihil porcelli efficit. Dominus Iesus humiliter inclinavit se ad eum, & dulciter dedit osculum, & benigniter affatus est eum, dicens: Amice ad quid venisti? Iuda osculum hominis tradisti? Non putas peccatum tuum me latere. Ego noui quare venisti, ego scio quid es in corde tuo. Si adhuc poenitere volueris fili mei, recipiam te ad poenitentiam, & peccati tui non recordabor, & lauabo te sanguine meo, quem tu vendidiisti.

Charissimi filii, audita tanta mansuetudine piissimi Iesu, magni Domini, creatoris mundi super nequissimo traditore, quis non emolliatur in corde suo erga suum (si quem habet) inimicū? Quis non recipiet hic documentum? quis non vider exemplū, quomodo oporteat iniurias obliuisci, offensam dimittere, & inimicum suum magis velle lenitate & charitatem officio placare, quām se mali retributione, vel verborū asperitate vindicare? Hic hemus hic bonum exemplum dilectionis inimicorum. Cogitate quid nos faceremus, si proditorem nostrum haberemus ante nos in ipso adu & exercitio proditionis sue, & potestatem haberemus in illum sicut Christus. Quid faceremus? In frustis utique decerpemus. Et quid Christus fecit, jam audis. Osculatus est cum, & dulciter eum allocutus est.

IESVS HOSTEM SUUM CVRA-

uit. Articulus XVII.